Ч. 155 (14.404). Львів, вівторок 14. липня 1936. Poczta opłata opłacona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 504-060. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Четвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Нечуваний визиск селян-зарібників.

З Белзчини пишуть нам:

Власник двора в Будинині Райсс спровадив на час жнив 42 селян (жінок і мужчин) зі села Смільника, пов. Лісько. Умовини, на яких їх законтрактовано, такі: *праця від досвітку до пізного вечора за 26-ий сніп.* За сезон можна заробити коло 250 кґ. збіжа. Дорогу платить двір, але... це кожний має відробити, себто скосити 2 морґи дером. Крім того ті, що заключають умову з власником в імені своїх односельчан, беруть від них по 3 зол. Оплата 3 зол. мінімальна в порівнянні з коштами і трудом такого провідника, але ті 3 зол. платять селяни-зарібники, яких заробіток є крайно нужденний.

Цими днями через Белз переїздила партія селян (32 людей) на час жнив до с. Угринова, пов. Сокаль, зі с. Ослевиці, пов. Сянік. Умовини праці подібні, як у Будинині. Косять за 25-ий сніп. На рахунок коштів подорожі кожний з них має скосити півтора морґа. Провідник бере по 2 зол. від особи.

До с. Руснля, пов. Сокаль, приїхало 71 осіб, селян зі сіл Яківка, Княжівське, Рісnятин і Дуба, пов. Долина. Жнуть за 20-ий сніп, косять за 24-й. Інші умовини, як і в попередньо вичислених селах.

Екзекуції проти селян припинені до 15. жовтня ц. р.

Щоб селяни не мусіли негайно по жнивах випродувати збіжа на податкові залеглости міністерство скарбу ввело такі обмеження в екзекуціях за податкові залеглости на час від 15. липня до 15. жовтня ц. р.

1) Стримати всі екзекуційні кроки щодо власників сільських господарств, яким вимір ґрунтового податку за ц. р. не перевищає 60 зол.;

2) Скарбові уряди могтимуть висилати від 15. липня до 15. жовтня ц. р. лише пригадки (упімнення) до тих власників сільських господарств, яким вимір ґрунтового податку за ц. р. перевищає 60 зол. Можна теж у згаданому часі займати в цих власників селянських господарств вірительности та рухомости, не виключаючи надвишок землеплодів та інвентаря (крім жита і пшениці, призначених під реєстровий застав для збіжевого кредиту). Інші екзекуційні кроки можна виконувати щойно по 15. жовтні ц. р.

Обмеження дальших екзекуційних кроків поза заняттям не торкається тих власників сільських господарств, (яким ґрунтовий податок за ц. р. вимірено у висоті понад 60 зол.), які мають податкові залеглости чи то за ґрунтовий податок чи то за інші державні або комунальні данини у висоті понад 60 зол.

Згадані обмеження екзекуційних кроків торкаються теж усяких інших належитостей і державних і самоуправних, суспільних обезпечень і т. д. від власників сільських господарств.

Німеччина приступить до римських протоколів?

ВІДЕНЬ, 13. 7. Авас: Вчора вечором ходили чутки, що Німеччина приступилаб до римських протоколів з 1934 і 1935. р.

„Моральний аншлюс" Австрії з Німеччиною.

БЕРЛІН, 13. 7. Нім. Інформ. Бюро: В суботу вечором мін. Ґебельс повідомив через радіо, що Німеччина заключила з Австрією договір такого змісту: 1) Німецький уряд визнає повну суверенність Австрії; 2) Оба уряди вважають внутрішньо-політичний устрій свого контрагента, отже й питання австрійського націонал-соціялізму — наскрізь внутрішньою справою і не будуть на нього впливати; 3) У політиці супроти Німеччини австрійський уряд буде вважати, що Австрія є німецькою державою. Це не змінить становища Австрії до римських протоколів та їхніх сигнатарів: Італії та Мадярщини. Щоб осягнути повне відпруження, оба уряди видадуть ряд необхідних постанов.

ВІДЕНЬ, 13. 7. ПАТ. Подібний комунікат оголосили через віденське радіо. Опісля канц. Шушніґ виголосив промову, в якій заповів політичну амнестію та обіцяв приймити до „патріотичного фронту" кожного австрійця без огляду на політичні переконання, який змагає до незалежности Австрії. Крім того підчеркнув, що заключений з Німеччиною пакт не нарушує зовсім римських протоколів.

ВІДЕНЬ, 13. 7. Авас: Щодо деяких справ, про які переговорював фон Папен з Шушніґом, рішення відложили. Йде тут про: 1) амнестію з деякими застереженнями; 2) скасування австрійських пашпортових оплат та злагіднення німецьких девізових обмежень; 3) право носити при деяких нагодах свастику для німецьких громадян; 4) іміграції до Австрії членів б. австрійського леґіону.

ЩО НА ТЕ ІТАЛІЯ.

РИМ, 13. 7. Стефані. Мусоліні, якого Шушніґ повідомив телеграфічно про заключення договору з Німеччиною, заявив у відповіді, що згаданий договір є поважним кроком у напрямі відбудови Наддунайщини та взагалі Европи. Італ. уряд та нарід витає австро-німецький договір зі симпатією. Основою австро-італійських взаємин залишаться римські протоколи.

I АНГЛІЯ?

ЛЬОНДОН, 13. 7. ПАТ. Дипльоматичний кореспондент „Обсервера" називає австро-нім. договір „моральним аншлюсом". У Льондоні не викликало це здивування, бо там всі сподівалися, що Гітлер так саме зареаґує на зближення Франції та Чехословаччини до СССР. Інші часописи з вдоволенням стверджують, що зліквідувалося одно вогнище конфліктів, але боїться за долю брюсельської конференції сигнатарів Льокарна.

ІТАЛІЯ І ЛЬОКАРНО.

РИМ, 13. 7. Стефані. Як відомо, бельгійський премієр запросив італійський уряд до участи в конференції сигнатарів льокарненського договору і дістав відповідь такого змісту: Італ. уряд готовий причинитися активно до ґарантій миру, але мусить рахуватися з істнуванням деяких середземноморських зобовязань, що утрудиюють міжнародню співпрацю Італії. Крім того Італ. уряд уважає, що до нарад необхідно запросити і німецьких представників.

ЛЬОНДОН, 13. 7. ПАТ. В тутешніх колах сподіваються, що оба італійські [illegible] будуть сповнені.

Три дальші держави припинили санкції.

БРЮСЕЛЬ, 13. 7. ПТ. Бельгійський уряд рішив припинити протитал. санкції від 15. ц. м.

МОНТЕВІДЕО, 13. 7. ПАТ. Появився декрет, що зносить санкції.

БУЕНОС АЙРЕС, 13. 7. ПАТ. Аргентинський президент проголосив декрет, яким відкликує протитал. санкції.

—o—

Може істнувати лиш одна назва!

Львів, 13. липня.

Польська преса цими днями принесла цікаву вістку. Один українець, що кінчив службу у польськім війську, зажадав, щоб у військовій книжечці означили його народність терміном „українська", а не „руска". І пояснив, що слово „руский" українське громадянство вважає для себе образливим. Справа опинилась аж у Найвищім Суді, який постановив, що для означення національности українців можна вживати лише термінів: „русіні, рускі, русіньскі".

Як відомо, в перших місяцях цього року пробувало поладнати справу польської термінольогії для означення українців Міністерство внутрішніх справ відомим своїм обіжником. Обіжник цей признав рівноправність обох термінів: „рускі" й „українські" та узалежнив уживання того або іншого терміну від бажання самої заінтересованої особи. „Діло" тоді слушно зазначило, що і форма і полагодження справи (обіжник замісць закону) і сам зміст обіжника далеко не поладнали цієї справи. Дійсність принесла тепер повне підтвердження слушности становища „Діла", що в цьому випадку висловлювало опінію всього українського громадянства. Цікаво булоб довідатись, який коментар до свого обіжника видасть Міністерство внутрішніх справ супроти рішення Найвищого Суду? Здається, що тепер вже і для самого Міністерства внутрішніх справ хочби з огляду на власний престіж не лишається нічого іншого, як видати закон, що управильнював би польську термінольогію щодо українців. Тому, що справа й нас торкається, хочемо подати деякі свої завваги з цього приводу, щоб і в законі, якщо він побачив би світ, не зроблено тих самих помилок.

Властиво, нема такого закону, що безпосередньо устійнював би польську термінольогію щодо національного означення українського народу. Той закон з 31. липня 1924. р., на який однаково покликується обіжник Міністерства внутрішніх справ і Найвищий Суд, тільки посередньо устійнює термінольогію, лише тим одним, що сам уживає такої, а не іншої термінольогії. А цікава ця термінольогія: вона подвійна — **ruski** і **rusiński**, дарма, що цей другий термін кожний поляк, що має почуття краси мови, слушно може назвати дивоглядом. Але позбутись цього дивогляду у законі ніяк не можна було, бо тут виступив на сцену різний зміст у слові „рускі". Адже історія терміну „рускі" не була однакова у Конгресівці та Галичині, тому і зміст цього слова був різний. Кожний поляк з Галичини, коли почув слово „рускі", то обовязково зрозумів, що тут іде про українців. Зновуж кожний поляк з Конгресівки як стій зрозумів термін „рускі" у значінні „російський". І тому мусіли поляки з Конгресівки видумати цей дивогляд „русіньскі" від слова „русін". Ось таким чином виявляється, що устійнення термінольогії у польській мові для означення українців — це передовсім потреба самих поляків і польської науки. І не є це якабудь концесія для українців.; у такій площині навіть не можна розглядати справи цієї термінольогії, що є передовсім чисто науковою проблемою. Польська наука вже її і вирішила і зовсім не по лінії ані рішен-

вя Найвищого Суду ані навіть обіжника Міністерства внутрішніх справ.

Перший забрав у цій справі голос на сторінках наукового журналу „Język Polski" проф. краківського університету Нітш. У своїй статті він спочатку означив вихідну точку при розвязці термінольogії та підкреслив, що тут не вільно домішувати ніяких політичних тенденцій. Описуючи далі науковий підхід до справи термінольогії, проф. Нітш поставив дві тези: 1) Полякам *вільно* називати українців так, як цього вимагає дух і закони самої польської мови та потреба науки. 2) Але ця свобода не є необмежена; навпаки — не вільно полякам уживати такої назви, яка булаб образлива для українців або злослива, особливо політично-злослива.

Кермуючись таким слушним критерієм, проф. Нітш у дальшій частині своєї статті цілком забув за ту другу умовину при устійнюванні терміномінольогії і тільки доказував, як поляки користають з повної свободи при устійнюванні назви для інших народів. Тому проф. Нітш не бачив нічого злого у слові „рускі". По якімсь часі проф. Нітш вдруге забрав голос і на цей раз признав уповні правильним термін „український". У міжчасі професор познанського університету Г. Улашин висловився без застережень за одинокою повноправністю терміну „український". Отже згідно з польською нукою треба вживати виключно терміну „українські", а не „рускі".

Приймаючи таке рішення, польська наука просто не могла поступити інакше. Адже найважнішою умовиною кожного терміну є те, щоб він мав точно означений зміст. І тому слово, що має багато значінь, у тому усякі суперечні між собою, в ніякому разі не може бути терміном. А саме так є зі словом „рускі". Воно у пристосуванні до Київської Держави Рюриковичів навіть у польській науці означає політично-національну відрубність народу цієї держави від інших народів. По упадку Київської Руси слово „рускі" означало вже разом білоруський та український нарід, що входили тоді у склад Корони та Литовської Держави. Згодом, у міру того, як народні маси тратили своє політичне значіння, а повноправним народом рахувалась лише шляхта, слово „рускі" означало саме ту шляхту обох народів, українськотро і білоруського. А тому, що ця шляхта політично й культурно асимілювалась з панівною нацією та зберігала лише відрубність у вірі й обряді, то слово „рускі" стало означати саме що обрядово-релігійну відрубність. Отже щезла зі слова „рускі" ідея політично-національної відрубности.

Тому, коли наново повставала й відроджувалась ідея української козацької державности, слово „рускі" вже не надавалось на національну назву українців. Тоді то виступає на сцену інша стара наша назва: „Україна" і вона заступає собою давній термін „Русь" з часів Київської Держави. Після доби Хмельницького термін „рускі" підлягає у Польщі новій зміні, і то кардинальній. Перестає він обіймати собою білорусинів і відноситься виключно до нашого народу, при чому „Русь" означає вже тільки ту частину українців, що входила в склад польської держави. Постепенно, в міру зросту польських асиміляційно-політичних тенденцій, стає слово „рускі" тільки свого роду провінціональною, нині би сказали, регіональною відміною „єдиного" польського народу. Алжеж були особи, що звали себе **„gente Ruteni, natione Poloni"**.

Після розділів Польщі знову прийшла зміна у значінні слова „рускі". У Конгресівці слово „рускі" стало рівнозначне зі словом „російський". Це був безперечно уже вплив на польську термінольогію термінольогії російської з її відомими асиміляційно-політичними тенденціями. Тому й неоднакове значіння, як уже вище було зазначено, має слово „рускі" в Галичині та у Конгресівці. На наших очах ендеція хоче надати ще інший зміст слову „рускі". Вона з одного боку вживає терміну „рускі" для означення українців по цей бік Збруча (за Збручем вже українці), отже слово „рускі" — це тільки начеб регіональна відміна „єдиного" польського народу, щось у розі поліського слова „тутейший". Але з другого боку ендеція залюбки означує словом „рускі" і москвофілів, що признають себе недвозначно росіянами. Тут уже маємо до діла з тією неґацією нашої політично-національної відрубности, що її вложили в слово „рускі" росіяни та російська державна рація. В цей спосіб дивно сполучені у ендеків два взаємно себе виключаючі поняття: рускі-російський та **„gente Ruthenus, natione Polonus"**.

Ясно, що з такою термінольоґією, як слово „рускі", що підлягало таким найріжнороднішим змінам і означає навіть внутрішньо суперечні поняття далеко не заїдеш. Тому просто в інтересі польської науки треба було поховати, а не леґалізувати цього трупа, по вислову В. Липинського в його знаменитій розвідці на тему термінольогії **„Ruś i Ukraina"** в книжці **„Z dziejów Ukrainy"**. А тим більше було необхідно це зробити, приймаючи під увагу, що слово „рускі", яке означає повну неґацію наших політично-національних справ і то однаково росіянами, як і поляками, справді стало синонімом нашої національної зневаги.

І тому у цій справі не може бути ніякого компромісу, ніякої рівноправности у польській термінольоґії щодо нас між словом „українські" та словом „рускі". Може існувати лиш один термін, а ним є: Україна — український, як це вже признав цілий світ крім... Польщі.

Тернопільський воєвода вже призначений.

През. Польщі призначив адв. з Лодзі д-ра **Альфреда Білика** тернопільським воєводою. В найближчому часі прийдуть дальші зміни воєводів. В політичних колах кружляють поголоски, що б. мін. Рачкевич по відпустці вернеться на становище воєводи. Шеф цивільної канцелярії президента д-р Свежавський переходить до дипльоматичної служби.

ЛЬВІВ, 13. 7. Всхуд: Новий тернопільський воєвода обійме урядування 15. ц. м. Представникам преси висловив вдоволення, що працюватиме в области, в якої походить.

XXXII. сесія Міжпарляментарної Унії в Будапешті.

II.

ДІЛОВІ НАРАДИ.

У дискусії над звітом генерального секретаря мало хто з промовців не зачіпав тих справ, які обговорив справоздавець. А він обговорив працю екзекутиви, чи точніше секретаріяту Міжпарляментарної Унії та коротенько пригадав про висліди виборів до парляментів, що відбулися в минулому році в деяких державах, які мають своїх делеґатів в Унії. У висліді цих виборів добачував він скріплення парляментаризму, тимсамим і скріплення основних змагань Унії, що прямує до міжнародного зближення, братерського мирного співжиття народів, себто у його розумінні держав та до усунення війни як засобу при полагоді міждержавних спорів.

Зпоміж учасників дискусії слід зазначити промову чеського делеґата сенатора Стодолі, який підкреслив великі зусилля през. Масарика для популяризації основних ідей Міжпарл. Унії не тільки в Чехословаччині, але й поза нею. Зазначив він заслуги Масарика й теперішнього президента Бенеша для справи міжнародного миру і накінець запевнив, що теперішній керманич чехословацької держави премієр М. Годжа намагається довести до якнайкращого господарського співжиття і зближення з усіми наддунайськими державами.

Французький сенатор Рустан підкреслив, що найбільшу відповідальність за збереження світового миру несуть на собі великодержави. Заявився за тим, щоб усі держави мали рівнорядний голос у міжнародніх справах і виступив в обороні Ліґи Націй, як міжнародньої установи, що повинна нормувати міждержавне життя. Запевнив, що Франція все буде боронити поваги Ліґи Націй.

Представник Австрії, президент австр. союзного парляменту Гойос підкреслив австрійські приятельські почування для Мадярщини, з якою Австрія була тісно звязана в історії довгими століттями, висловив признання для генерального секретаря Унії за його обективізм і солідну працю та радість з того приводу, що Австрія по короткій перерві знов бере за посередництвом своїх делеґатів активну участь у працях Унії.

Дуже песимістично оцінював теперішнє міжнародне становище грецький посол Папанастазію. Жалував, що передчасно помер Бріян, який щиро бажав здійснити свій плян Панєвропи. Звертався з покликом до всіх парляментів світа, щоб стояли непохитно на сторожі миру та робили все можливе для піднесення авторитету Ліґи Націй, яку треба зреформувати і наділити її відповідними матеріяльними силами, необхідними, щоб могла вона переводити в життя свої постанови.

Єгипетський делеґат Гуссейн Паша змалював відродження парляментаризму в Єгипті; японський посол Іюї Касаі представив у довгому рефераті розвиток Японії від февдалізму до парляментаризму. Зазначив, що японська політика трактує Манджурію як кольоніяльну область і прямує до узгіднювання з Китаєм усіх важних азійських справ. Великі внутрішні потрясення в Европі мають свій відгомін і в Японії. Японія грає нині передову ролю в азійській політиці і коли в найближчому часі буде вона святкувати 50-ти ліття свого парляментаризму, то Европа не може забувати того, що саме через Японію прийшла до Азії европейська цивілізація.

З інших промовців найцікавішою була промова мадярського соціялістичного посла Бухінґера, який став сильно в обороні демократії і парляментаризму, зокремаж свободи преси та слова, правдиво демократичних, без натиску, і вільних виборів. Він сильно підкреслив, що найважнішим завданням Ліґи Націй під теперішню пору є організація мира і в цій праці повинні їй допомогти всі парляменти.

Зновже польський делеґат посол Хойнський-Дзедушицький підкреслив, що теперішня сесія Унії відбувається у виняткові важких відносинах. Права націй мусять спиратися на основах демократії і міжнародньої справедливости. Особливу увагу треба присвятити справі безробіття. Наради Унії не дадуть вислідів, якщо уряди не виявлять доволі енерґії, щоби відповідними засобами поборювати безробіття. Еґоїзм ріжних господарських інституцій стоїть усе ще на перешкоді приверненню рівноваги між працею і капіталом.

Мадярський посол Войнітіс присвятив багато уваги т. зв. пшеничній кризі, яка є траґедією сільськогосподарського світу.

Цілого ряду інших промовців навіть не називаємо, бо до загальної дискусії над звітом ґенерального секретаря вони нічого ні нового ні цікавого не внесли.

Оці уривки дискусії наводимо на те, щоб дати читачам бодай мініятурну ілюстрацію того, як ці дискусії відбувались і який вони мали характер. Слідкуючи за їх ходом набираєш глибокого переконання, що для кожного учасника дискусії не був найважніший сам її предмет, але виключно змога промовити перед таким міжнароднім форумом про свій край. Отже пропаґанда є на тих міжпарляментарних зїздах домінуючою ноткою і катеґоричним наказом поодиноких делеґацій.

ОРҐАНІЗАЦІЯ ТОРГОВЕЛЬНОГО МІЖНАРОДНЬОГО СУДІВНИЦТВА.

По тій дискусії прийшла на порядок справа орґанізації торговельного міжнародного судівництва. Це справа, яка займає міжпарляментарну унію вже від 1928 р. Тоді передано її для студій окремій правничій комісії, яка по довгій праці виготовила відповідні тези в тій справі в квітні 1931 р. Міжнародня Торговельна Палата приняла ці тези і навіть в їх дусі приступила до практичного наладнування міжнародного розємчого судівництва у спірних торговельних справах. З уваги на те XXII. Міжпарляментарна Конференція доручає урядам, які ще цього не зробили, чим скоріше приняти або ратифікувати протокол про важність клявзуль розємного судівництва з дня 24. вересня 1923 р. а також протокол про поширення принятих за границею вироків розємчих судів, підписаний у Женеві 1927 р. Далі конференція вважає побажаним існуюче розємче судівництво і судову проце-

дуру поглибити і поширити. Для держав, які бажають системи двосторонніх договорів для введення мішаних міжнародніх судів, зразком повинен бути принятий на будапештенській торговельній конференції в 1934 р. проект того роду договорів.

Ось і резолюція, яку приняла цьогорічна міжпарляментарна конференція у справі наладнання міжнародного торговельного роземного судівництва і міждержавних мішаних трибуналів для ліквідації торговельних суперечностей і конфліктів. Як бачимо, то це тільки поклик до урядів, щоб приспішили в загальному інтересі наладнання цих справ. Дискусія над тією точкою порядку не була ані обширна ані надто цікава.

БЕЗРОБІТТЯ І БОРОТЬБА З НИМ.

Далеко живішою і цікавішою була справа безробіття і боротьба з ним. Референтом цієї справи був французький сенатор Турнан. Він мотивував запроєктовану комісією резолюцію. Світова господарська кріза спричинила те, що в численних державах безробіття стало непроминаючим суспільним явищем. Допомога безробітним із державних фондів, а також принагідне і переходове урухомлювання всяких льокальних робіт проблеми безробіття на дальшу мету розвязати не може. Її можнаб розвязати тільки при допомозі створення численних міжнародніх палат праці, які малиб за завдання допомагати при організації постійних публичних робіт державного і міждержавного характеру, вкорочувати час праці і нормувати справи міграції, бож на світі є ще багато вільних, невикористаних земельних просторів, які треба заселювати саме надвишкою населення поодиноких країв.

Учасників дискусії над цією справою було доволі багато, а деякі з них ілюстрували цікаво цифрами стан боротьби з безробіттям у своїх країнах. Наприклад югославянський делегат подав, що в 1930 р. було там 150.000 безробітних, а в 1935 було їх уже 360.000. Причиною такого явища є та обставина, що еміграція зовсім припинена. Уряд вніс до буджету один мілярд динарів на будову 550 кільометрів автової дороги, що припадає на Югославію в запроєктованому великому автовому шляху з Льондону до Стамбулу. Ця спеціяльно для авт призначена дорога буде йти через Францію, Бельгію, Німеччину (714 км.), Чехословаччину, Мадярщину, Югославію і Болгарію.

Італійський делегат Пенсеті сказав, що фашистівський уряд від першого року свого правління звернув на організацію публичних робіт особливу увагу. І так у буджет. році 1923/24 асигнув на ту ціль 1,368 міліонів лір, у р. 1934/35 2.500 міліонів лір. У 1926 р. використано для публичних робіт 2.201.348 днів, а в 1935 р. використано 7.227.279 робочих днів для публичних інвестицій.

Чехословацький делегат Марковіч (словак) заявив, що Чехословаччина, як промислова держава має з безробіттям особливі труднощі. Томуто в Чехословаччині організації публичних доріг присвячували все дуже пильну увагу. Наприклад у цьому році в буджеті передбачено на інвестиції чотири і пів мілярда чеських корон. В останніх двох роках зреалізовано двоміліярдову позичку т. зв. позичку праці і позичку на оборону, яку теж треба вважати позичкою праці. Велику ролю грає тут також організація публичних робіт самоврядуванням. Всі ці роботи веде держава власними засобами і це торкається також робіт, звязаних з обороною, „які на жаль, — говорив промовець, — але це не наша вина — нас обтяжують. Поголоски про те немовби то в Чехословаччині будували якісь бази для чужих мілітарних приготувань — фальшиві і безпідставні. „Далі мушу підкреслити — казав дослівно промовець — що при оборонних працях не беруть участи ніякі чужі мілітарні чинники". — (Ця кінцева заява словацького сенатора була правдивою сензацією. Її інтерпретовано там дуже різнородно.)

Від мадярського посла Гречшака ми довідались, яких засобів уживала Мадярщина на те, щоб зменшити в себе безробіття. Передовсім до буджету вносили рікрічно 30 до 32 міліони пенге на інвестиції. Крім того діставала Мадярщина річно по 15 міліонів пенге з трансферового фонду при допомозі комітету Ліги Націй, і накінець за посередництвом новозорганізованої установи для організації промислових робіт 30 до 40 міліонів пенге позички.

Еспанський делегат Паскуаль Леоне заявив, що в Еспанії безробітних фабричних робітників нема 700.000 тільки 400 тисяч, решта, себто 300 тисяч припадає на сільських робітників.

Цей делегат промовляв по еспанськи і тому відобрав йому провідник наради слово, заявляючи при тому, що згідно з традицією офіційними мовами конгресу є мови французька, німецька і англійська. В обороні еспанської мови став один з делегатів Румунії Дювара і французький сенатор Рустен. Зібрані погодилися з обома делегатами й еспанець промовляв по свому.

Дебата над скороченням часу праці тривала коротко. При розвязці тієї справи необхідна відповідна міжнародня конвенція. Спроба в напрямі скорочення часу праці піднята Лігою Націй для важкого вугляного, залізного, сталевого, будівельного і текстильного промислу не увінчалася успіхом, бо цьому спротивилися делегати деяких держав як нпр. Англії. У цілій дискусії йшло про приняття 40-годинного тижневого часу праці. В резолюції цієї цифри не названо.

ДИСКУСІЯ НАД ЕМІГРАЦІЄЮ.

Дискусію у справі еміграції започаткував референт італійський сенатор Франклін, що запропонував і відповідну резолюцію щодо наладнання справи зарібкової і поселенчої еміграції на широку міжнародню скалю на основі двосторонніх (білятеральних) договорів між заінтересованими в еміграції та іміграції державами.

Тут зараз по промові референта дійшло до доволі прикрого інциденту, а саме до слова зголосився представник Єгипту Харуд Бей. Він перш за все дав зрозуміти, що саме ця справа була причиною того, що турецька делегація не явилася на цьогорічній конференції. Від своєї делегації він заявив, що масова еміграція може на сході спричинювати важкі конфлікти і тому він ставить внесок, щоби цю точку з порядку денного зняти. Внесок викликав загальне збентеження. По коротенькій, доволі гострій дискусії цей внесок при голосуванні перепав.

У дискусії над цією справою забирали слово бельгієць Картон де Віярд, голова Міжпарл. Унії, грек Мильонас, мадярський посол Анталь, англієць посол Рейнер, мадярський соціял-демократ Кертеш, японець Іуї Касаі.

При тій точці промовляв і представник Української Парляментарної Репрезентації **Василь Мудрий**. Дослівний текст його промови такий:

„Нехай мені буде вільно докинути кілька слів до дискусії про безробіття й еміграцію. Я побоююсь, що навіть зарганізовані інтернаціональні роботи не усунуть того суспільного лиха, що зветься безробіттям з лиця землі доти, доки не буде принціпіяльно та основно наладнана справа поселенчої еміграції. Коли зважити, що з одної сторони на світі лежить облогом ще багато доброї землі, яка чекає на працьовиті руки, а з другої сторони є міліони безробітних, які бажають такої праці — то можнаб зробити й осягнути багато, колиб довести в тій справі до порозуміння між заінтересованими державами. Адже є багато держав, які сильно заінтересовані в справах міграції, між ними є і такі, що бажають цю справу урегулювати.

„Якщо в найближчому часі не вдасться цієї проблеми розвязати, то світ може найтися наглo в ще більших труднощах. Бож є ще поважне число держав, які мають у себе більше число національностей, як нпр. Польща, Чехословаччина, Румунія, Югославія та інші. Я репрезентую українців із Польщі. Перенаселення в таких державах, зокремаж на деяких їхніх територіях, як напр. у Польщі, спричинює дальші труднощі. Недостача землі, неможливість здорової експанзії й еміграції роздражнює національности і приносить у наслідках нездорові політичні й господарські ускладнення, словом спричинює поважний політичний фермент у недержавних народів. Я, як репрезентант чи не найбільшої національности в Европі, що належить до категорії національних меншин, а саме як репрезентант українців у Польщі бажав би щиро заапелювати до всіх репрезентованих тут націй, щоб їх парляменти виявили на тому міграційному відтинку гілку солідарність і загальне зрозуміння і вплинули на свої уряди, щоби вони цю важку і складну проблему чимскоріше розвязали та довели до найкращих вислідів".

КОНТРОЛЯ ДЕРЖАВНИХ ФІНАНСІВ.

Останньою точкою порядку була справа парляментарної контролі державних фінансів. З дискусії виявилось, що справа державного буджетування представляється в деяких державах не так, як це ми звикли думати. Вона там доволі складна. Досить звернути увагу на те, що навіть у запроєктованій резолюції підкреслено між іншим шкідливість і недоцільність ухвалювати державний буджетовий плян на два роки передовсім з уваги на труднощі парляментарної контролі за виконуванням такого буджету. Щож до особливих повновластей для урядів, то Міжпарляментарна Унія в окремій резолюції дала вислів поглядові, що такі повновласти для урядів, ухвалювані парляментами, можуть мати свою рацію й оправдання тільки в часах крізи і то під умовою, коли ці повновласти точно засовані.

На тому й закінчилися дня 8. липня пленарні засідання Міжпарляментарної Унії.

* * *

Крім комісій, які були досі (тим разом меншостева комісія взагалі не сходилася) при екзекутиві Міжпарляментарної Унії покликано в Будапешті до життя ще одну, а саме комісію для інтелектуальної співпраці між народами. Головою цієї комісії став французький сенатор Рустан.

III.

ПРИНЯТТЯ І ПРОГУЛЬКИ.

Дня 4-го липня передполуднем приймав усіх делегатів мадярський регент адмірал Горті на королівському замку. В год. 11. ранку зібрались усі делегати у великій авдієнційній салі. До них вийшов зі своїм почотом регент і виголосив коротку промову. Йому відповідав голова Міжпарл. Унії Картон де Віярд. Потім регент підходив до кожної делегації попорядку і переводив з кожною кількахвилинну розмову. Це приняття затягнулось кілька годин. Потім учасники оглянули королівський замок.

*

В неділю, 5. VII. зорганізували мадяри для делегатів прогульку до осідку мадярського кардинала примаса в Естергом. Там оглянули прегарну катедру і ввійшли в особистий контакт з князем примасом. Звідси парляментаристи поїхали автами до осередку мадярського вугляного промислу й осідку одної з найбільших фабрик гіпсу в Европі, а саме до міста Татабаня. По обіді поїхали всі до Баболньи, де оглянули державні стадниці чистокровних арабських коней.

Останнього дня нарад, 8-го липня під вечір відбулася на кораблі прогулька Дунаєм до місцевости Будафок, де учасники оглянули велитенські пивниці з вином мадярського міністерства хліборобства. При цій нагоді випробували також кілька родів вин.

Дуже виставно приймали делегатів обідами й вечерами: президенти обох законодатних палат, премієр ради міністрів (на обох тих приняттях як і на відкритті нарад унії був присутній і архикнязь Йосиф Габсбург та його жінка архикн. Августа), місто Будапешт, союз великих промисловців Мадярщини і торговельна палата.

З огляду на недостачу місця й часу годі ділитися особистими враженнями з побуту в Мадярщині та зокрема присвятити хочби кілька слів описові того прегарного міста.

В. М.

Пацифістична демонстрація на верденському побоєвищі.

ПАРИЖ, 13. 7. ПАТ. Коло 20.000 французьких та чужинецьких б. комбатантів взяло вчора вечором участь у святі під Верденом. Присутні б. комбатанти присягли на своїх рідних мовах боронити мира.

Британійська фльота покидає Олександрію.

КАЇРО, 13. 7. ПАТ. Британійська фльота дістала приказ залишити після 15. ц. м. олександрійську пристань, де залишиться лише 17 воєнних кораблів.

З НОВІ КУРЕНІ ДО ПАЛЕСТИНИ.

ЛЯ ВАЛЄТА, 13. 7. ПАТ. До Палестини вислали з Мальти 3 курені; небавом відплине туди ще один стрілецький курінь

ЛЬОНДОН, 13. 7. ПАТ. Разом британійські збройні сили в Палестині будуть зложені з 11-ох піхотних куренів, 1 змеханізованого кінного полку, 1 сотні легких танків та летунських військ. У нормальних часах було в Палестині лише 2 курені.

Аґрарний неспокій в Сопоті.

Ділич відбирає селянам землю. — Оборона селян „бунтом". — Поліція зі скорострілом. — Масові арештування.

Мале гірське село Сопіт над горішнім Стриєм, положене 15 км. на північний захід від Сколього, стало видовищем напружених аграрних відносин між власником місцевих лісів Ментеном і громадою.

В часі світової війни один із попередніх власників Сопоту, Ізак Пістинер із Підгородець, побудував при помочі російських та італійських полонених лісову „колейку" задля експльоатації тих лісів. А що та залізничка йшла крізь сельські грунти, то в рекомпензату за нарушення їх власности він передав селянам у ріжних місцях сіножати до вжитку так довго, аж він зверне їм забрані під залізничку грунти, очевидно **в стані придатнім під управу.**

Після війни експльоатація лісів припинилась, Пістинер попав у судові процеси і залізничкою, яка розлетілась, більше не цікавився. Щойно перед кількома роками забрав шини, а людям звелів взяти собі назад грунти. Але грунти були переважно цілком **знищені** і перемінені в розсаджені скали та неужитки, що під якунебудь управу **зовсім не надавалися.** Через те й селяни на основі умови з Пістинером задержали аж досі сіножати, одержані як винагороду за страчені грунти.

В такому стані купив сопітські ліси на ліцитації п. Петер Ментен, голяндець, що говорить тільки по німецьки і живе у Львові. З весною ц. р. він розпочав будову вілли у Сопоті і при помочі свого управителя п. Новіцького та гаєвих розпочав боротьбу з громадою. Найперше хотів **відобрати від громади пасовиско** Кичеру (простором 110 моргів), яку вона правильно купила від його попередника. Одначе громада станула завзято в обороні своєї власности, так, що справою занявся повітовий виділ із Стрия і громада має вигляди задержати пасовиско.

Невдоволений цим Ментен почав відбирати від селян сіножати, які вони вживають за страчені під колейку грунти. Він виходить із становища, що все те його власність і **колишня умова громадян із Пістинером його не обовязує.** Дня 8. ц. м. він напав разом з гаєвими на Гната Павлишина, що разом з кількома селянами косив сіно на своїй сіножати за фільварком, і заборонив йому косити. На крик збіглися жінки і станули в обороні чоловіків. Вивязалася драка, якій кінець зробила поліція, що прибула на місце з Підгородець.

На другий день, 9. ц. м., п. Ментен рішився відобрати полонину на Широкому верху господареві Дмитрові Клосовському і спровадив косарів із сусіднього села Довгого, яким звелів скосити сіножать. Одначе Клосовський, який уживав цю полонину з того самого титулу, разом зі сусідами зігнав тих косарів і гаєвих та скосив сіно для себе.

Тимчасом поліція повідомила повітову владу, що в Сопоті **вибух „бунт" селян** і ще того самого дня приїхав зі Стрия представник старости, інспектор праці, повітовий командант поліції з кількома постерунковими, що до пізної ночі списували протоколи з людьми. На другий день, 10 ц. м., прибуло до села ще 25 поліцаїв **з одним скорострілом.** Після списання протоколів **арештували коло 30 селян,** між ними кільканацять жінок. Арештованих повели під штиками до Підгородець, де є постерунок поліції і волосний уряд. Там жінок пустили на волю, а мужчин серед зливного дощу завантажили на залізничу льору і відставили до Синевідська Вижного, а звідти залізницею до Стрия.

Всі ті події викликали в селі величезне розярення. Заноситься на дальший неспокій, бо ще багато інших селян має під засівом з того самого титулу колишню двірську землю.

Справою повинні занятись українські адвокати і посли.

Обсерватор.

Свята в краю.

СОКІЛЬСЬКЕ ПОВІТОВЕ СВЯТО В САМБОРІ.

Останні два роки в Самбірщині зазначилися зростом впливів сокільської організації. Завдяки послідовній акції гнізда в Самборі приверненo до життя деякі недіяльні гнізда і наладнано працю в інших слабо зорганізованих гніздах. Виявом сили, зорганізованости й дисципліни сокільства Самбірщини було Сокільське Повітове Свято, що відбулося дня 12. липня ц. р. в Самборі. Участь у святі взяли всі гнізда Самбірщини, а саме: Самбір 12 побратимів і 10 посестер, Бусовиська 18 і 9, Тершів 13 і 8, Стара Ропа 19 і 11 і 6 (учасники), Лука 26 і 13 і 15, Доржів 28 і 19, Татари 17 і 17 і 11 та вкінці Хирів (пов. Добромиль) 15 і 9.

Вранці відбулася для соколів Служба Божа в парохіяльній церкві, а відтак на площі проба вправ. Пополудневий показ, з причини непогоди, розпочався з опізненням в год. 16-ій.

Під проводом нач. побр. Л. Максимюка стали руховики відділами до звіту, що його приняв відпоручник Старшини Сокола Батька побр. М. Тріль. Орхестра відіграла сокільський гимн і голова гнізда в Самборі, побр. д-р Ю. Рабій, відкрив короткими словами Свято. Після того відпоручник С.-Б. зложив соколам Самбірщини привіт від централі у Львові. Відтак руховики передефілювали справним кроком перед сокільською Старшиною. На дальшу програму зложились: біг 60 м. учасників і посестер, здвигові вправи вільноруч побратимів (72 руховиків), аркан у виконанні побратимів з Хирова і Старої Ропи, вправи вільноруч посестер з 1936. р. (101 руховичок), вільні одинацять-особові вежі побратимів з Хирова, дуже гарні й зовсім оригінальні вежі на кріслах посестер зі Самбора, стусан кулею, побратимів і посестер та вправи дручком учасників з Татар, Дорожова, Луки і Старої Ропи. Ця остання точка відбулася вже підчас зливного дощу. На закінчення зібрані на площі руховики відспівали вже підчас дощу сокільський гимн.

Під оглядом тілесного вишколу, як і зовнішнього вигляду (приписані однострої) соколи Самбірщини зробили від минулого року великий поступ. Організація Свята, що була в руках побр. заст. голови м-ра А. Сілецького (загальний провід) і побр. О. Івашка (легкоатлетика) справна. Місцева орхестра Т-ва „Бандурист" під особистим проводом голови побр. д-ра Ю. Рабія вивязалась зі свого трудного завдання зовсім задовільно. Публики на Святі небагато. **М. Т.**

—o—

Як у нас зростає польське населення.

Як відбувається у приспішеному темпі зріст населення римо-кат. обряду на нашому Поділлі з очевидною стратою гр.-кат. обряду, свідчить найліпше отсей документ, до якого коментарі зовсім зайві:

Starostwo Czortkowskie Nr. A. 24. Nadesłanie metryk urodzenia. Czortków, dnia 28. czerwca 1936.

Do Wielebnego gr. kat. Urzędu parafjalnego jako metrykalnego **w Kosowie.**

Pismem z dnia 22. kwietnia 1936 prosiłem Wielebny Urząd Parafjalny jako Urząd metrykalny o nadesłanie do urzędowego użytku w terminie do dnia 10. maja 1936 metryk urodzenia następujących osób urodzonych w Kosowie:

1) Michaliny Bidrewkiej, córki Łukasza i Rozalji Petrów, ur. 28. marca 1927;

2) jej siostry Stefanji, ur. 24. V. 1930;

3) i jej ojca Łukasza, lat 41, syna Fedia i Anny Piśmiennej;

4) Anny Łesków, córki Jana i Antoniny z d. Myszczyszyn, ur. 18. I. 1924 i jej ojca Jana, urodz. 25. XII. 1882, s. Teodora i Melanji;

5) Eugenji Melnyk, córki Włodzimierza i Marji z d. Bęczarskiej, ur. 24. VII. 1928;

6) i jej ojca Włodzimierza, syna Piotra i Parascewji, urodzonego 16. IX. 1901;

7) Michaliny Szwec, córki Grzegorza i Marji, ur. 29. III. 1926;

8) i jej ojca Grzegorza, syna Hawryły i Marji z d. Petryło, ur. 5. X. 1893, wszyscy w Kosowie.

Ponieważ dotychczas metryki te nie wpłynęły do Starostwa, dlatego też na zasadzie §§ 1 i 8 Uniwersału z dnia 20. lutego 1784 zb. u. Pil. str. 30, oraz reskryptu b. austr. Min. S, Wewn. z 28. kwietnia 1891 l. 429 wzywam Wielebny Urząd Parafjalny jako Urząd metrykalny do przedłożenia Starostwu w terminie do dnia 10 lipca 1936 r. formalnych metryk urodzenia w/g. osób sporządzonych oddzielnie co do każdego aktu i zgodnych co do formy i treści z oryginalnymi wpisami w księgach metrykalnych.

Równocześnie zagrażam na wypadek oporu lub zwłoki zastosowaniem środka przymusowego, przewidzianego w art. 4. lit. c. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 o postępowaniu w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 342) tj. wykonaniem zastępczem przez urzędnika Starostwa, który na koszt i niebezpieczeństwo Wielebnego Księdza Proboszcza jako urzędnika stanu cywilnego prowadzącego metryki sporządzi metryki w/w osób.

Od tego orzeczenia wolno wnieść odwołanie do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu przez Starostwo powiatowe w Czortkowie w terminie dni 14-tu licząc od dnia następnego po dniu jego doręczenia, jedynie z powodów wymienionych w art. 18 wyżej cyt. rozp. o postępowaniu przymusowem w administracji.

Za Starostę powiatowego: **Mr. Zbigniew Garlicki** wr., Wicestarosta powiatowy.

—o—

З нових видань.

„Антологія сучасної української поезії". I. Поети 1920-их років. Редакція і вступна стаття Е. Ю. Пеленського. Львів, 1936. Накладом „Рідної Школи" й „Ізмарагду". Ст. 128.

Після передвоєнних дорогих „Акордів", складених І. Франком, що липились тільки на сальонових столиках деяких багатших громадян, видав був одну невеличку антольоґію нашої поезії Б. Лепкий, що пройшла незамітно, і від того часу, не було в нас іншої. Як там стоїть справа з тою поезією, автори збірок та їх видавці знають найкраще: продали сотню примірників, сотню роздали рецензентам, рідні та приятелям і добре бодай, що публика пригадує собі прізвище такого марнотратника часу та паперу, званого поетом.

Може і не всім відомо, що після війни наша поезія розвинулась дуже сильно на Наддніпрянщині і що звідти прийшли впливи до Галичини. Але збірки наддніпрянських поетів доходили до нас дуже рідко, в останніх роках щораз рідше і загал галицької інтеліґенції не знає і досі деяких прізвищ талановитих поетів зпоза Збруча.

Перед нами перший випуск антольоґії, що має заступити численні збірки ширшому загалові, який не має або часу або охоти знайомитись із ріжними творами поодиноко. У невеличкому чепурно виданому томі маємо вибір 26 авторів, наддніпрянських і галицьких і кожний автор представлений кількома поезіями. Антольоґію попереджує звязка стаття Е. Ю. Пеленського, що вводить читача в історичне тло, на якому розгорнулись нові таланти і нові напрямки. Автор статті характеризує кількома словами тих, що стали представниками нових течій і дає приклади на нові „школи". Підзаголовок антольоґії треба брати інформаційно: зібрані тут здебільша автори, що виступили вже по війні, так мовити покоління 20-их років. Молодше покоління йтиме під назвою поетів 30-их рр.

Хто коливнебудь пробував ділити поетів на ґрупи та напрямки, щоб таким способом улекшити зрозуміння поезії ляїкам, сам мусів відчувати, яка це важка і морочлива справа. Оця „Антольоґія" приняла поділ (головно за радянськими кри-

Буча на зборах анґлійських фашистів.

ЛЬОНДОН, 13. 7. ПАТ. На зборах у Гул, де вождь анґлійських фашистів промовляв до 5-тисячної юрби, дійшло до буч; поліція інтервеніювала кілька разів. Двох поліцаїв та один фашист ранені.

Самогубство червоного достойника.

ТИФЛІС, 13. 7. ТАСС. Секретар центрального комітету комуністичної партії Вірменії наложив на себе руку. Недавніми часами не виявив він досить енерґії у винищуванні контрреволюційних елементів, а не мав досить відваги, щоб направити ці „ухили".

гиками та впорядчиками антольогії) на чотири напрямки: символістів, футуристів, неоклясиків і неоромантиків. Уже сама дефініція поодиноких цих напрямків нелегка; у нас літературні напрямки не завсіди покриваються з напрямками західньо-европейськими, звідки до нас вони прийшли, спізнені і рідко у тій чистій своїй формі, що рішала про їх характер і назву. Коли взяти для прикладу „символістів", то те, що у французів було вислідом довгої теоретичної боротьби та реакції на попередній напрямок, у нас мусіло втягнути зовсім інші впливи та елементи. Футуризм заступав кілька інших крайніх напрямків, що розбивали віршову форму. А вже „неоклясики" і „неоромантики" не мають перед собою напрямків, на які моглиб бути природною реакцією, як це було у західньо-европейських літературах; у нас ці терміни дуже своєрідні і зовсім умовні.

Антольогія рідко коли може дати повний погляд на літературу якоїсь доби; це скоріше китиця, складена з різних цвітів, що залишає враження дуже складного запаху і немов би запрошувала оглянути сад, де ростуть не тільки вибрані цвіти, але й інші. І з цього погляду антольогії сповняють своє літературне завдання. На Наддніпрянщині перед війною всі наші антольогії поезії мали великий успіх

—— м. р.

Важне для кандидатів на вчителів.

КОМУНІКАТ СЕКРЕТАРІЯТУ У. П. Р.

Всі кандидати на вчительські посади у вселюдних школах, які дістали з Кураторії Львівської Шк. Округи запити, чи підтримують свої прохання щодо посади, нехай внесуть до Кураторії письмо, в якому мають заявити, що документи свої переслали до Міністерства Освіти через У.П.Р. та що своє прохання підтримують. До цього письма мають петенти долучити короткий опис свого життя.

Візитація Е. Митрополита Андрея в Солонці.

Вчора, в день Св. Апостолів Петра і Павла, вибрався Ексц. Митрополит Андрей у товаристві о. крил. Ковальського на візитацію підльвівської парохії Солонки. На границі села вичікувала архиерея бандерія, при чому слід піднести гарний одяг козаків і чудові коні. При тріюмфальній брамі відспівав місцевий хор кантату і там привитано Митрополита хлібом та сіллю, а 4-літня дівчинка віддеклямувала привітний вірш. На дворі перед престолом промовив до архиерея місцевий парох о. Кліш. Митрополит подякував за прегарне повитання і виголосив проповідь про велике значіння християнської родини.

По відслуженні Служби Божої місцевим парохом і по відправі Ексц. Митрополитом панахиди за всіх померших членів парохії, відіграла оркестра „Боже великий, єдиний", при чому всі приявні клячучи зносили благальн. молитви.

Тогож дня посвятив Митрополит фундаменти нової церкви і при цій нагоді мав другу проповідь до народу на тему: Символічне значіння посвячення фундаментів церкви. По обході навколо церкви і по відспіванні архиереві многоліття відвідав Митрополит на кілька хвилин пароха з родиною, після чого відіхав до Львова.

Митрополит почуває себе тепер знаменито і часто відбуває автом поїздки. Цими днями відвідав м. ін. монастир оо. Студитів в Уневі, монастир СС. Василіянок у Словіті, монастир СС. Студиток в Якторові і Брюховичах, оба монастирі СС. Василіянок у Львові та ремісничу бурсу на Личакові.

Нині, в понеділок виїхав Митрополит на кілька днів до дальшої праці в краю, тому авдієнції у Львові в цьому тижні не буде.

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг, чи покине їх безпомічних власному терпінню!

Чи панщина вже справді скасована?

На фільварку бють робітників, навіть робітниць.

18 дівчат і 9 мужчин, що працюють на фільварку Богуслава Гординського в Пядиках прийшло до коломийського старости пожалуватися на свого хлібодавця. Він годував їх гнилою фасолею, а його наставники били робітників колами, наганяючи до праці. Справді на плечах і раменах робітників та робітниць ствердив лікар сліди побоїв; в одної дівчини вискочила ліктева кість, у другої плечі поранені. Станиславівський інспектор праці виїхав до Пядик, щоб перевести слідство.

СТРАЙКИ ТА ЗАВОРУШЕННЯ.

У Попельниках (снятинського повіту) вибух страйк рільних робітників, що працюють на фільварку. Вони домагаються, щоб їм давати що 12. сніп, не — як дотепер — що 18. Хід страйку спокійний.

В Олієвій Королівці (городенського повіту) управитель фільварку відмовився приймити робітників до праці тому, що вони спізнилися на один день і він вже приймив інших. Робітники накинулися на управителя фільварку, а дочку власника Ірину Ґаспарську намагалися стероризувати, щоб вплинула на батька, щоб приймив їх до праці. Поліційна стежа приарештувала 6-ох робітників.

На фільварку в Глубічку Великім (Поділля) застрайкували робітники, домагаючись замість одного золотого — півтора та осьмого снопа жита і десятого пшениці.

Сумне свято в Перемишлі.

Перенесення тлінних останків жертв мадярського терору.

15. вересня 1914. р. зарубали шаблями мадярські гонведи на вулицях Перемишля 44 наших людей, здебільша селян, арештованих нібито за москвофільство. Ця жорстока історія описана в своїм часі докладно в „Ділі".

Тлінні останки нещасних жертв звірських інстинктів мадярських вояків перенесено тепер заходом перемиських москвофілів до спільної могили на видному місці цвинтаря поруч гробівця перемиської капітули. Цей похорон відбувся дуже торжественно 30. червня ц. р. У катедрі відбулось богослуження, після чого рушив похід на цвинтар. Несено багато вінців, співало 5 селянських хорів.

На могилі промовив перший д-р Кирило Черлюнчакевич. Як подає „Русскій Голос" з 12. липня, бесідник заявив між іншим, що місцеве українське Т-во Охорони Воєнних Могил не забувало ніколи про жертви мадярського терору, влаштовуючи щорічно панахиду на їх могилах. Далі читаємо, що перемиські українці, в противенстві до їх однодумців в інших місцевостях (?), не тільки не робили перешкоди в похоронному святі, але навіть взяли участь у ньому, хоч до походу не станули.

Крім згаданого промовця говорили ще: Цебринський, Білинкевич (від молоді) і трьох селян, а 4-літній хлопчина віддеклямував віршик. Від родини подякував усім м-р М. Мохнацький, брат зарубаної мадярами ґімназистки Марусі.

Вечором вібулася в поміщенні „Ниви" жалібна академія.

Еспанські фашисти заволоділи радіостацією.

МАДРИД, 13. 7. ПАТ. В суботу вечором 5-ох фашистів заволоділо радіостацією у Валенсії та подало це до загального відома. Сильний поліційний відділ приарештував їх.

Лівиця уладила стихійну маніфестацію, пізніше знищила й підпалила домівки правої партії, редакції та побила кількох діячів.

МАДРИД, 13. 7. ПАТ. Після нападу на радіостацію у Валенсії арештували 18 осіб, з яких 15 належить до „еспанської фаляньги". Арештований теж провідник молоді „людової акції" Ляборда, у якого найшли текст відозви, виголошеної через радіо.

Еміґраційні справи.

КОЛЬОНІЗАЦІЯ НА ТЕРЕНАХ ПІДПРИЄМСТВА „ДАГНЕ КОНЦЕІКАО А Ц-Я" В БРАЗИЛІЇ.

Еміграційний синдикат почав рекрутацію на кольонізаційні терени підприємства „Дагне концеікао а Ц-я" в Бразилії положені в муніципіях Санта Роса і Пальмейро у стейті Ріо Гранде до Суль у Бразилії.

Виїжджати на ті кольонізаційні терени можуть родини, що складаються щонайменше з трьох осіб, з яких дві мусять бути повнолітні, здібні до праці (подружа), третя особа може бути малолітня. До такої родини (засадничої) можна долучати особи додаткові, але тільки з кола найближчої родини (брати, сестри, родичі і т. п.), при чім мусять бути урядово ствердженні їх посвоячення.

Ближчі інформації щодо формальностей, які треба виконати, коли хто дістане дозвіл на виїзд, дає бюро в Домі Еміграційнім, Львів, вул. Вишневецьких 5.

ТРАНСПОРТИ МОРЕПЛАВНИХ ЛІНІЙ ГДИНЯ—АМЕРИКА ДО ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ ПІВН. АМЕРИКИ.

Еміграційний Синдикат дістав відомість, що кораблі мореплавного товариства Гдиня—Америка, які віджджають із Гдині, м/с „Пілсудський" дня 11. і м/с „Баторій" дня 25. VIII. ц. р. не зупиняються в Галіфаксі. З тої причини кандидати на виїзд до Канади, повинні приготовитися до виїзду кораблями вищезгаданого товариства, що відходять дня 22. липня ц. р.

ВАЖНЕ ДЛЯ РОДИН, ЩО ЕМІГРУЮТЬ ДО КАНАДИ З КАПІТАЛОМ.

Польська влада зміничила на цей рік кваліфікацію осадничих родин, які виїжджають до Канади з капіталом 500, 750, і 1000 долярів.

Тому цього року зможуть виїхати до Канади тільки ті родини, які є вже закваліфіковані і зробили вступні приготування до виїзду.

ОСТОРОГА ДЛЯ КАНДИДАТІВ ЕМІГРАНТІВ.

У відділі оголошень одного із варшавських щоденників було таке оголошення:

„Почтовим переказом за 7 зол. (якесь незнане ближче товариство) дає скоро і докладно інформації про Бразилію і цілий континент Полудневої Америки".

Можливе, що таке оголошення буде також і в інших щоденниках. Еміграційний Синдикат повідомляє, що це товариство йому не знане і боїться, що хто зголоситься туди по інформації може впасти жертвою агітаторів, які чигають на легковірність кандидатів на емігрантів.

ВАЖНЕ ДЛЯ ЕМІГРАНТІВ, ЩО ВИЇЖДЖАЮТЬ ДО КРАЇВ: ГОНДУРАС, ҐВАТЕМАЛЯ, САН САЛЬВАДОР, НІКАРАГУА, ПАНАМА, ВЕНЕЗУЕЛЯ, ЕКВАДОР.

Вже нераз були випадки, що влада деяких країв Середущої і Полудневої Америки відмовила права вступити на сушу і поселитися в тих краях емігрантам з Польщі, хоч мали вони у своїх пашпортах візу консуляту такого краю на вїзд і побут.

Тому треба звернути увагу емігрантам, які думають еміґрувати до одного із згаданих тут країв, аби виробили собі право вїзду за посередництвом кревняків або знайомих, що мешкають у тих краях — і упевнилися дуже докладно чи по приїзді їх не завернуть звідти назад до Польщі.

Треба остерегти теж емігрантів, що з непередбачених причин можуть якомусь із них, коли приїде до одного із тих країв заборонити вступити на сушу і він мусітиме вернутись до Польщі.

РЕКЛЯМАЦІЇ ЩОДО ПРОПАВШИХ І НАРУШЕНИХ БАГАЖІВ ЕМІГРАНТІВ.

Деколи бувають випадки, що багаж пропаде, найчастіше у подорожі морській бо при вивантеженню його в портах. У таких випадках рекламували емігранти втрату щойно по кількох днях або тижнях. Пізно зголошені рекламації часто вже безуспішні. На випадок, коли загубиться багаж або він зазнав школи, повинні емігранти зараз у порті зголосити рекламацію в корабельній компанії і подати опис клунка, що було в ньому, як його нарушили, які речі знищені і їх вартість. Найкраще було би зголошувати рекламацію за посередництвом польського консуляту або польського Патронату в Ріо де Жанейро чи Буенос Айрес, які висилають ту рекламацію до корабельної компанії і помагають емігрантам у таких випадках.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Франція святкує завтра національне свято. З тої нагоди соціялісти й комуністи уладили забави для народу.

На міжн. конгресі суспільних працівників у Льондоні ствердили, що господарська криза загрожує по всьому світі осягам суспільної політики.

Японські моряки намагалися заняти китайські касарні біля Тагку. Китайські міродатні круги заперечують вістку про цю сутичку.

Совітська влада увільнила 4-ох японських кіннотчиків, що заблукалися 28. червня на сов. територію.

Італійське мін-во преси та пропаганди запевнює, що в Абісинії спокій — італ. літаки контролюють цілу абіс. територію.

Міжнародній конгрес професійних спілок одноголосно осудив господарський націоналізм та дампінг і видвигнув домагання міжнародного поділу сирівців та 40-годинного тижня праці.

У Сирії дійшло трьома наворотами до демонстрацій у Сайді. Жандармерія вжила зброї, ранячи важко 9 осіб.

—o—

ЕСПАНСЬКА ПОЛІЦІЯ ВБИЛА АРЕШТОВАНОГО ПРОВІДНИКА МОНАРХІСТІВ?

МАДРИД, 13. 7. ПАТ. Нині рано арештувала цив. ґвардія визначного провідника еспанських монархістів і шефа монарх. парляментарної групи Кальво Сотеля. Дещо пізніше найшли його тіло на мадридському цвинтарі.

—o—

КІНЕЦЬ КАНТОНСЬКОГО УРЯДУ?

НАНКІН, 13. 7. ПАТ. Надзвичайна сесія центрального комітету Куомінтангу рішила скасувати „політичну раду південних провінцій". Вірного Нанкінові команданта 1. кантонської армії ген. Юсеймо заіменовано „комісарем для справ пацифікації" пров. Квантунг, ген. Лісунчана — таким же комісарем пров. Квангсі. Ген. Югеймо став начальним вождом кантонських військ на місце ген. Ченчітанга.

ШАНГАЙ, 13. 7. ПАТ. Крім летунства збунтувалася проти кант. уряду военна маринарка, яка відплила на північ, щоб підчинитися нанкінському урядові. Становище ген. Ченчітанга поважно захитане.

НОВИНКИ.

— **Українська авдиція львівського радія.** Львівське радіо надає дня 18-го липня ц. р. год. 18.05 українські пісні у виконанні **Марії Сабат-Свірської.** У програму входять твори Барвінського, Людкевича, Стеценка, Лисенка, Козицького і Балтаровича.

— **Хор Котка обїздить Галичину.** З днем 10. липня ц. р. розпочав концертову туру по Галичині Український Національний Хор під артистичним проводом відомого у нас диригента Дмитра Котка. З огляду на обмежений час, яким розпоряджає хор, бо з початком концертового сезону має виїхати за кордон, хор у кожнім місті виступить лише з одним концертом. Всі аматори української пісні, особливож співаки та диригенти, повинні поспішити на ті концерти нашого зразкового хору.

— **Посол Вол. Кузьмович** виїхав на лікування і тому в липні не буде приймати ніяких інтересентів.

— **Новий директор ґімназії у Ржевницях.** Чехословацьке міністерство шкільництва іменувало директором української реальної ґімназії у Ржевницях коло Праги доц. Гр. Омельченка. Це є відомий кубанський діяч, що осягнув професуру на університеті в Петербурзі. З призначенням нового директора настануть в ґімназії деякі зміни (особливо в професорському складі) й можливо, що ця наша одинока ґімназія за кордоном буде навіть удержавнена, якщо українська еміґрація в ЧСР зуміє інтереси окремих груп підпорядкувати загальній національній справі.

— **Сучасна ціна поезії.** У Луцьку почав знову виходити, по короткій перерві гр.-пол. часопис „Українська Нива". Розписала вона конкурс на оповідання, спогади та поезії. Читаємо там: „Бажаючи допомогти нашій молоді в літературній праці, як рівнож (!) виховати молоді літературні сили, редакція оголошує конкурс за найліпшу **поезію й оповідання з Волинського життя.** Останній термін надіслання літературного матеріялу — **15. серпня б. р. Нагороди: 1) За найкращі поезії: II—10. зол.; II—7 зол., 50 гр. і III—5 зол. 2) За найкращі оповідання: I—20 зол.; II—15 зол.; III—10 зол.".** 5 зол. нагороди за поезію! Скількиж платять за неї без нагороди?

— **Рільники в боротьбі проти визиску.** На терені ярославського повіту в Добковичах і Заміхові дійшло до угоди між страйкуючими рільними робітниками і працедавцями. Результатом угоди було підписання збірної умови, згідно з якою робітники до 16 років дістануть денно 1.30 зол. замісць 70 сот., до 20 років — 1.50 замісць 80 сот. і вище 20 років — з косою 1.80 зол. замісць 1 зол.

— **Нові „косцюлки".** В неділю 5-го липня ц. р. відбулося посвячення нового косцюлка у Вибранівці. Посвячення довершив львівський архиєпископ Твардовський. Також у Турю Великім посвятили новий костей. Посвяченя довершив прилат А. Цісло зі Стрия. В посвяченні взяли участь польські достойники зі Стрия і відділи стшельца. На Баторівці за янівською рогачкою посвятили минуло неділі площу, яку архиєпископ подарував під будову нового костела.

— **Хліб подешевіє.** Цех пекарів повідомляє, що від середи 15. ц. м. кґ. житнього разового хліба коштуватиме у деталічній розпродажі 20 сот., 1 кґ. чисто житнього з муки типу „урядового" 26 сот. 1 кґ. житньо-пшеничного з кменом (т. зв. люксусового) 32 сот., 1 кґ. куликівського 37 сот., водна булка 50-грамова 3 і пів сот.

— **Львівська хроніка.** Юлія Гетнарович (вул. Сенявська 4.) напилася суплімату. — Цієї ночі вломники обікрали Б. Волянського (вул. Лелевеля 6) та Ш. Талера (вул. Під Дубом 7.) — 26-літня Степанія Войцех облила сільним квасом лице свому колишньому любчикові Петрові Мандзюкові.

— **Краєва хроніка.** У Брюховичах згоріло вчора літнище, що було власністю урядничої обезпечальні. — 21-літній буковинець Тарас Сандуляк застрілив свою наречену Марію Мардаровичівну, що з ним зірвала, та пострілив себе смертельно. — В лісі б. Камінок Великих (Коломийщина) бандити зрабували Ефроїмові Гольдові 141 зол. — У Камінній Горі (Рівенщина) 7-літній Іван та 3-літня Олена Савченки бавилися сірниками і підпалили дім; дівчинка згоріла. — За крадіж грошевих переказів засудили Андрія Лепецького на пів року вязниці. — На мешкання Петра Олійника в Бергудах під Тернополем напали замасковані бандити, озброєні в кріси та револьвери та вимусили від Олійника 64 зол. — В Тернополі Рудольф Стонога вдарив у сварці Петра Жаруського так нещасливо по голові, що Жаруський помер у шпиталі. — В Бучаччині впав великий град, що знищив збіжжя. Деяке біжжя, посічене на січку і змішане з болотом, не можна вжити навіть на підстілку.

— **Комуністичні хулігани нападають на парохію.** У Верчанах коло Стрия відбулося в неділю 12-го липня посвячення кооперативного дому. В програму цього кооперативного свята входив також фестин. Але місцева жидо-комуна рішила розігнати фестин і пополудні почала стягатися зі Стрия комуністична боївка з ножами і сокирами в руках. Між комуністичними босяками було чимало жидів. Комунарі почали наступ на наших хлопців, однак відкинені контратакою, рішили укріпитись в парохії о. Ференца. Комуністи вдерлися на подвіря, камінням вибили вікна і сокирами понищили двері. Щойно поліція прочистила поле боїв. Одного нашого хлопця зранили комуністи ножем. Нападом проводив жид, якого юрба хотіла видерти з рук поліції та злінчувати.

— **Самогубство батька і сина.** У Топіградах втопився Михайло Бичко, привязуючи до себе свого 5-літнього сина. Оба тіла виловлено.

— **Буря над Маґеровом** шаліла вчора; град величини курячого яйця вибив чимало шиб та повбивав багато птиці. Шкоди великі. Населення в розпуці.

— **Вибрики пана постерункового.** Поліцай ч. 3167 наказав перекупці Гелі Шенкер забрати візок з овочами, що стояв на одній з вулиць Перемишля, колиж вона заявила, що чекає на чоловіка, виверну́в візок.

— **Наймолодший епископ** — це Павло Самсон, іменований недавно епископом дієцезії Порт — о. Пренс на острові Гаїті. Єпископ скінчив недавно 35 років.

— **Совітські „педаґоґи".** На засіданні Ради народніх комісарів ствержено, що рівень совітських педаґоґів дуже низький. Із 333.950 учителів вселюдних шкіл тільки 38 прц. має середню освіту, менше ніж середню освіту має 18 прц., 43 прц. має тільки нижчу школу.

— **Письменник — вломником.** Поліція арештувала у Празі письменника Франца Шваба, автора кількох творів містичного змісту за кільканадцять крадежей у приватних мешканнях і бюрах.

— **Венера Мільонська на поштових марках.** Грецька пошта видає нову серію поштових марок, на яких буде репродукція творів грецького мистецтва. Найдорожчою маркою буде марка з репродукцією Мільонської Венери.

— **Оцінка чаю у вязниці.** Найбільший знавець чаю у Сан Франціско, Едвард Вільсон дістався за якісь прогріхи на кілька місяців до вязниці. Його шеф, власник великого торговельного дому не міг обійтись без свого урядовця. Він звернувся до вязничної влади, щоб дозволила Вільсонові у вязниці пробувати щоденно 50 флянок напару ріжних ґатунків чаю. Тепер Вільсон продовжує своє урядування у вязниці.

Українська Висока Школа Політичних Наук.

Восени ц. р., з початком зимового семестру, Український Технічно-Господарський Інститут позаочного навчання (УТГІ) в Подєбрадах розпочинає нову галузь у своїй діяльности. Професорська Рада на внесення Сенату Інституту ухвалила проект, вироблений Президією Економічно-Кооперативного Відділу, про заснування при УТГІ Високої Школи Політичних Наук; адміністративно і педагогічно ця школа буде підпорядкована Економічно-Кооперативному Відділові УТГІ, так, що деканом цієї школи буде керманич Економічно-Кооперативного Відділу.

Завданням Високої Школи Політичних Наук є підготовляти фахових працьовників на громадськім і політичнім полі та в царині журналістики. Умовини вступу на студії до цієї школи такі самі, як і для вступу на Економічно-Кооперативний Відділ, з тою лише ріжницею, що для тих осіб, які не мають необхідної для вступу до високої школи середньої освіти, але досягли 25 літ і викажуться, що по свому загальному розвитку й активній громадській праці є здібні до студій, зроблено полекші — вони можуть бути прийняті в дійсні студенти, без обовязку складати додаткові матуральні іспити.

Навчальна програма Української Школи Політичних Наук побудована по типу відповідних західно-европейських шкіл із пристосуванням до українських потреб. Курс наук складається з предметів з обсягу загальної політики, правничих наук, соціольоґії, соціяльної політики, теоретичної економіки, економічної політики, історичного і суспільно-політичного та господарського українознавства, теорії і техніки журналістики, теоретичних основ військової науки, техніки і ведення громадської та парляментарної праці, а також загально-освітніх та помічних дисциплін.

Курс навчання розрахований на три роки тобто 6 семестрів. Навчання буде ведене позаочною методою. Курс усіх наук охоплюватиме понад 660 лекцій. Такси оплат за навчання передбачуються нижчі, ніж на Економічно-Кооперативному Відділі, приблизно 600—700 корон чеських у рік разом з підручниками. Підготовна праця до організації Школи Політичних Наук уже переведена, так, що восени почнеться нормальне навчання. Крім того підготовляється відкриття окремих курсів журналістики з циклю предметів, що входитимуть в обсяг програми про теорію і техніку журналістики у Школі Політичних Наук.

Зі судової салі.

УВІЛЬНИЛИ ТРЬОХ ПОЛІЦАЇВ ВІД ЗАМІТУ ВБИВСТВА.

У третьому дні золочівського процесу промовляв прокуратор **Валявський.** Він відкликав обвинувачення щодо вбивства бл. п. Папроцького зі ст. 230 к. з., зате піддержав акт обвинувачення щодо всіх трьох підсудних поліцаїв за зловживання владою зі ст. 286 § 1. к. з. Прокуратор не повірив св. Кльоцові, якого зізнання були суперечні. Зате повірив свідкам Качорові і Дідикові, що в деяких подробицях склали однозгідні зізнання до зізнань св. Кльоца. Оба ці свідки, які чули, як на поліц. станиці били Папроцького, чули крики „Єзус Марія" і благання дарувати йому життя. Не вільно говорити, заявив прокуратор, що польська поліція бє, але коли в поліц. рядах найдеться „паршива вівця", що компромітує биттям поліційний корпус, необхідно таку вівцю усунути. Тому прокуратор домагався гострого виміру кари для всіх підсудних поліцаїв.

По промовах оборонців трибунал увільнив усіх підсудних а саме Павла Зуба, Станислава

Обушка, Стефана Бельського й Антона Мацькова, тому, що свідки не бачили на власні очі побиття бл. п. Папроцького, а стук і крики, що їх вони чули, могли мати іншу причину. Тому прокуратор зголосив апеляцію від цього присуду.

ПРИСУД У КРАКІВСЬКОМУ ПРОЦЕСІ.

КРАКІВ, 13. 7. ПАТ. Нині вполудне оголосили присуд на виновників подій з 23. березня ц. р. Б. Скоміль дістав 1 рік і 6 місяців, І. Шиффель 1 р. 3 м., М. Гляссер 10 м., М. Надель 1 р. 6., І. Ярош 1р., А. Відомський 10 м., Б. Гінтер 10 м., Л. Кінрайх 10 м., Л. Вайсбарт 1 р. 9 м., Н. Пінчовський 1 р. 3 м., І. Х. Подвуйни 1 р. 6 м., Ф. Гріншляг 1 р. 6 м., С. Пустельнік 1 р. 4 м., Х. Шахт 2 р., Є. Єгер 1 р. 8 м., С. Пайонк 1 р. М. Геллер 1 р. 3 м., М. Бодек 10 м. 10-ом засудженим від 5-ох до 11-ох місяців припинили кару, 10 підсудних увільнили.

ДИВОГЛЯДИ.

ДВА КІНОВІ РОЗВОДИ.

Американський громадянин Франк Девіто має 25 літ. Одного вечора в Ню-Йорку ввійшов він до ресторону, бо був голодний. Підійшла до стола кельнерка і подобалась йому дуже. Заки молодець докінчив замовляти страви, вже він освідчився; поважно, ділово, по американськи. Було це пів до девятої вечором. Хуаніта Анлігтон скінчила свою службу. Девіто чекав на неї на вулиці і вони пішли просто, по американськи, до мирового судді, що дає шлюби. Суддя спав, але його збудили для такої наглої справи. В год. 1ій уночі вийшла від нього нова подружа пара. Жінка мусіла дати своєму чоловікові гроші, щоб заплатив за авто, яким вони приїхали до судді. Почалась перша суперечка: „Якто женишся і не маєш навіть на авто?" — „Якто виходиш заміж і починаєш сваритись за таку дрібницю як ціна авта?!" — Сварка скінчилась поличником, виміреним жінці таки на вулиці. Півтора години пізніше пішов новоженець спати до вязниці. В годині 7-ій уранці пані Хуаніта Девіто внесла розводову скаргу проти свого чоловіка, закидаючи йому недостачу грошей на утримання, грубу поведінку і ніч проведену поза домом.

Американські фільми, які зображують нам такі сцени — не карикатурна вигадка, а взяті з життя.

Англійська преса передає звіт із свіжого розводового процесу в іншому стилі. Поруч того звіту бачимо фотографію прегарної 23-літньої жінки Діяни Мері Кеммінг. Вона внесла до суду розводову скаргу, теж нарікаючи на грубу поведінку свого чоловіка. На суді представила вона текст заяви, яку вона мусіла підписати чоловікові: „Я, нижчепідписана Діяна Мері Бард, приймаю супроти містера Кеммінг, який жениться зі мною такі зобовязання: Ніколи не буду з ним сваритись, ані дразнити його, а завсіди буду його слухати. Коли трапиться так, що наше подружжя буде розвязане, не буду вимагати від нього ані аліментів, ані якоїнебудь грошевої підтримки. Це тільки мала частина з довгого реєстру вимог, які слухняна Діяна приняла: обіцяла завсіди вірити словам свого чоловіка, не красити своїх уст, не обсмикувати модними щипцями ані пользями своїх брів, не курити більше як 4 папіросок денно, вчитись щораз краще варити. Все це вона підписала на 4 дні перед шлюбом, бо наречений загрозив, що інакше не ожениться. Крім цього вона була така закохана, що слухала його у всьому.

Англійський суд розвів пару, що почала робити собі все на збитки і не вважаючи на клявзулю жінки, що не буде домагатись ніяких грошей засудив її чоловіка на 22 фунтів (100 долярів!) тижнево на утримання жінки. І так хоч жінка підписала найбільше некорисний для себе контракт, не її чоловік, а вона зробила на цьому подружжі добрий інтерес.

Спорт.

МИСТЕЦТВО ОКР. ЛІГИ.

ЛЬВІВ: Польонія (Перемишль) — Чувай (Перемишль) 3:2 (1:1).

Треті вирішні змагання відбулися між цими дружинами у Львові і закінчились перемогою Польонії, яка здобула таким чином мистецтво львівської окружної ліги.

СТАНИСЛАВІВ: Гірка—Ревера 4:2 (2:0).

Змагання за мист. А- кляси станиславівської округи, розіграні в мин. середу.

КАЛУШ: Погонь (Стрий) — Гірка (Станиславів) 4:0 (2:0).

Вирішні фінальні змагання за мистецтво А. кляси стан округи виграла на невтральнім грищі стрийська Погонь, що тимсамим здобула мистецтво округи.

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

ЛЬВІВ: Гасмонея — Чорні 2:2 (2:0).
ТЕРНОПІЛЬ: Лехія — Креки 2:0 (1:0).
ТЕРНОПІЛЬ: Егуда — Лехія 2:1 (0:0).
ХОДОРІВ: Зоря — Ходоровія 4:0 (2:0).

Гра українських змагунів була концертова. На окреме впріжнення заслугує Татомир. Голі стріляли: Татомир, Вербовський, Семигинівський та самозбивча.

САМБІР: Корона — Дністер 5:2 (2:1).

Гра не стояла на високому рівні. Ворота для Дністра здобув Миколко II.

БОРИСЛАВ: Кадімаг — Ватра 6:1 (2:1).
Електрівня — Скала (Мостиська) 2:0 (1:0).

ДВІ ПЕРЕМОГИ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ ПОЛЬЩІ.

КАТОВИЦІ: Польща — Вакер 2:0 (2:0).
ВЕЛИКІ ГАЙДУКИ: Польща — Вакер 5:1 (2:1).

В суботу перемогла репрезентація Польщі віденську дружину Вакер. Змагання тягнулися лише 48 хвилин, бо з приводу зливи змагання двічі перервали.

Недільні змагання у Великих Гайдуках між згаданими дружинами стояли на низькому рівні. Олімпійська репрезентація Польщі грала слабо.

ЗМАГАННЯ ЗА ЧАШУ СЕРЕДУЩОЇ ЕВРОПИ.

РИМ: Рома — Спарта 1:1.
БУДАПЕШТ: Уйпешт — Простейов 2:0.
МІЛЯНО: Амброзіяна — Вієнна 4:1.

Після цих змагань до третьої рунди переходять: Спарта, Уйпешт, Амброзіяна та переможець у відплатних змаганнях Славія—Австрія (0:3). Спарта грає з Амброзіяною.

ЗА ВХІД ДО ЧСЛ. ЛІГИ.

СК. Русь—Ужгород не розіграла в неділю змагань з С.К. Батя—Злін за вхід до ліги з причини зливи. Змагання відбудуться в понеділок 13. VII.

БЕЛЬГІЯ НЕ ВІЗЬМЕ УЧАСТИ В ОЛІМПІЯДІ?

Бельгійський Олімпійський Комітет рішив відкликати свою участь в Олімпійських ігрищах, якщо Німеччина не дозволить Бельгії платити за побут усіх бельгійських змагунів туристичними марками.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

NASZ WYRAZ, miesięcznik literacki młodych. Kraków, czerwiec—lipiec 1936. R. III. № 6—7.

RYCERZ NIEPOKALANEJ. Niepokalanów, lipiec 1936. R. XV. № 7.

OKO W OKO, miesięcznik. Lwów, lipiec 1936. R. I. № 1.

WIADOMOSCI ROLNICZE. Lwów, 12. lipca 1936. R. III. № 27.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Національний Хор під муз. пров. Дмитра Котка.
14. VII. Белз.

Український Нар. Театр. ім. І. Тобілевича.
Ворохта:
14. VII. Лев в Абісинії.
15. VII. Інваліди.
16. VII. Ніна теща.
17. VII. Запорожець за Дунаєм.
18. VII. Премієра „Муж двох жінок.
19. VII. Циганський барон.

Великий Театр:
Нечинний.

Театр Ріжнородностей:
Вівторок, 14. VII. год. 8. веч. Виступ К. Скальської „Ва Банк".

Кіна.

АПОЛЬО: „Пані не хоче дитини".
АТЛЯНТИК: „Пекло Китаю" і „Жінка двох чоловіків".
ВАНДА: 1) „Тигр Пацифіку", 2) Легіон відважних".
ҐРАЖИНА: „Зацькована" та „Індійські піхотинці".
КАСІНО: 1) „Подружжя на манівцях", 2) Королівська любовниця".
КОПЕРНИК: „Виправа ч. 444" і „Променада кохання".
МАРУСЕНЬКА: „Четверта заповідь".
МІРАЖ: „Авдієнція в Іпаю".
МУЗА: 1) „Любовні несподіванки", 2) „Цілий Париж співає".
ПАКС: Нечинне
ПАЛЯС: „Хто переможе"—„Чар молодости" з Сільвією Сідней.
ПАН: 1) „Опир", 2) „Кохає, любить", шанує".
РАЙ: „Рапсодія Балтику".
СВІТ: „Кво вадіс?" з Янінгсом.
СТИЛЕВЕ: „Дорога без повороту" і ревія.
ТОН: „Осуджений" і „Вісім годин д-ра Моргана".
УТІХА: „Наші хлопці моряки" і ревія.
ХИМЕРА: „Революція сміху".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)
„І. день".

Закордонне радіо.

Вівторок, 14. липня 1936.

Відень (506,8) 20·00 Коли двоє люблються, 22.55 Танкова музика, **Братислава** (298,8) 16·10 Сальонова музика, **Брно** (325,4) 20.50 Корневільські дзвони — комічна опера, **Кошиці** (259,1) 18.00 Авдиція для Підкарпатської Руси, **Прага** (470,2) 16·50 Форт. resitаль, 19.10 Париж нині співає і танцює, **Париж** (1648) 17.30 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 20.10 Просимо до танцю, 22.30 Нічна музика, **Кельн** (455,9) 19.00 Невідомі твори Вагнера, 20.10 Концерт, **Штутґарт** (522,4) 19.00 Твори Шумана, 20.30 Народня авдиція, 23·00 Танкова музика, **Букарешт** (364,5) 20·30 Симфонічний концерт, **Будапешт** (549,5) 17.30 Циганська музика, 19.00 Сольо на арфі, 21.30 Концерт, 23.00 Циганська музика, **Міляно** (368,6) 20.45 Людина сміху, **Рим** (420,8) 22.20 Танкова музика.

Середа, 15. липня 1935.

Відень (506,8) 19.30 „Вертер" — опера, 22.10 Смичкові квартети, **Брюсель** (483,9) 17.03 Танкова музика, 18.15 Сальонова музика, 20.00 Симфонічний концерт, **Братислава** (298,8) 18.15 Форт. recіталь, 19.20 Популярний концерт, **Прага** (470.2) 12.34 Сальонова музика, 20.20 Прометей, **Париж** (16.48) 17.30 Концерт, 20.00 Французькі сонати, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Пополуднева музика, 18.00 Концерт мадярських солістів, 21.15 Весела музика, **Мінхен** (405,4) 14.00 Вальчики Шопена, **Букарешт** (549,5) 20.35 Карнавал Шумана, 21.10 Пісні зі Сорента, 23.00 Легка музика. **Будапешт** (549,5) 17.00, 20.00 Концерт, **Міляно** (368,6) 20,40 Народні пісні, 22.45 Танкова музика, **Рим** (420,8) 17.15, 20.40 Концерт, 22.30 Танкова музика.

Львівське радіо.

Вівторок, 14. липня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 11·57 Сигнал часу, 12.03 Концерт, 12·53 Вісім гарних байок, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Шукаємо радіофонічних голосів, 15.30 Господарські вісти, 15.45 Скринька П. К. О., 16.00 Музична легенда, 16·45 „Цар Шуйський у Варшаві" — відчит, 17.00 Концерт, 17.50 „Троянда" — гутірка, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Не роби цього. 18.15 Попурі на мот. оперетки „Орлов" з гр. пл., 18.25 „Панюся" з жіночої галерії, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19·00 Спів А. Гехт, 19·30 Концерт, 20.30 „Гумор познанських письменників з XIX в." — шкіц, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт французької музики, 22.00 Спортові вісти, 22·15 Танкова музика.

Середа, 15. липня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 8.35 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Легка і танкова музика, 12.55 „Золото на польських землях", 13.05 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 15.50 Господарські вісти, 15.45 Театр уяви: Від коминяра до годинникаря; 16.15 Сальонова музика, 16.25 Весняні пісні, 17.25 Концерт, 17.45 Адам Чарторийський, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Фортепіян. recіталь, 18.25 „Феномен авторської інтуїції — Рожер Версель — 18.35 Програма на завтра, 18.40 Рекламовий концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 18.00 Весілля на Горішнім Шлеську, 19.45 Сальонова музика з плат, 20.00 Технічна скринька, 20.15 Великі артисти — з гр. пл., 20.30 Мандрівка мікрофону по провінції, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Кандидати до Міжнародного Шопенівського конкурсу, 22.00 Спортові вісти, 22.15 Концерт сальонової орхестри.

БІРЖА.

Варшава 13. 7. (ПАТ)

Девізи.

Бельгія 89.95, 83, 47, Берлін 213.48 3.98, 2.92, Данціг 100.20, 99.80, Голяндія 360.00, 61.17, 59.73, Копенгаген 118.14, 118.65, Льондон 26.63, 26.70, 26.56, Ню Йорк чеки 5.28 і 3/4, 5.28 і 1/4, Ню Йорк каб. 5.29 і 3/4, 5.31, 5.28 і 1/2, Осльо 131.08, 133.42, Париж 35.01, 35.08, 34.94, Прага 21.95, 21.99, 21.91, Стокгольм 137.30, 137.63, 136.97, Цюріх 339, 271, Гельсінки 11.77, 11.71, Мадрид 72.70, 72.40, Монтреаль 5.28.25, 5.25.75.

Гроші.

Купно — продажа: Бельги бельг. 89.33—89.40, Доляри американські 5.31 — 5.27.50, Дол. канадійські 5.26.50—5.23.50, Фльорени голянд. 361.17 — 359.45, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 173.39 — 172.55, Фунти англ. 26.70 — 26.54, Гульдени данцігські 100.20 — 99.80, Корони чеські 20.20—19.70, Корони данські 119,14, 118.30, Корони норв. 134.08—133.10, Кор. шв. 137.63—136.65, Ліри італ. 35—33, Марки фін. 11.77—11.60, Марки нім. 143 — 138 Пезети еспан. 63.00—61.00, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 150—145.

Акції.

Банк Польський 103, Ліпьпоп 12.50. Стараховичі 32.50—32.25.

Папери.

3 інвест. 1. ем. 65, серія 7?, 2 ем. 65, серії 73, 6 дол. 66.25, 4 прем. дол. 47.75, 7 стаб 50—50.50

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 13-го липня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	2.15 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.20 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.20 „
1 л. молока	0·14 „
1 к. яєць	2.50—2.55 „

Тенденція на масло сильна, на молоко знижкова, на яйця слаба.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 18. VII. ц. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря птахорізні „М. С.“ у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індики, індички 1. кл.	1.00 зол.
Качки товщеві 1. кл., ваги щойно від 1.80 кг. вгору	0.90 „
Курки молоді без остріг 1. кл.	1.00 „
Курята 1. кл. щойно від 0.80 кг. вгору	1.10 „

Приймає птицю тільки першої кляси. Гірших сортів рішуче не приймаємо.

Ціни денні: тенденція на курята знижкова, на індики. качки, курки хвилево вдержана.

Подяка.

Минулого місяця втратила я мого Найдорожчого Батька. Прикро мені, що з причини моєї слабости не могла я скоріше висказати слів подяки і вдячности всім, що стралися вшанувати Його память.

За слова потіхи і щирі слова памяти про мого Батька сердечно дякую Іх Ексцеленції Митрополитові Кир Андреєві.

Дякую теж за слова співчуття Отцю Каноникові Теодорові Цегельському зі Струсова і Всесвітлішому О. Мітратові Йосифові Сліпому. Впр. О. Капелянові Йосифові Кишакевичеві дякую щиро за дбайливу опіку над Батьком, приготовання на дорогу вічности, відправу похоронів у шпитальній каплиці у Львові і великі послуги віддані мені у перших тяжких хвилинах. Одночасно дякую сердечно Вп. П. Д-рові Зільберманові за батьківське серце для хорого до останніх хвилин його життя та за всі заходи і труди при перевозі тлінних останків до Ладичина. Щиро дякую всім ВПреподобним Отцям, що ласкаво і так численно приїхали навіть із дальшої околиці на похорон. За провід і відправу похоронів сердечна подяка Впр. Отцю Каноніков Громницькому Володимирові, Впр. О. Каноніков Сайдецькому, Впр. О. Евгенові Гарасимовичеві, Впр. О. Канонікові Степанові Мохнацькому, Впр. О. Деканові Маріянові Волошинському, Впр. О. Сов. Платонові Карпинському, лат. пароховi. Впр. О. Совітникові Павлові Гарції, Впр. О. Сов. Йосифові Яримовичеві, Впр. О. Сов. Льву Кочієві, Впр. О. Сов. Евгенові Каролеві, Впр. О. Василеві Глуховецькому, Впр. О. Василеві Курилясові, Впр. О. Степанові Яцикові, Впр. О. Миколі Декайлові, Впр. О. Катехитові Степанові Ратичеві, Впр. О. Володимирові Слюзареві, Впр. О. Якову Білоскурському, Впр. О. Миколі Зубалеві. Впр. О. Володимирові Тернопільському.

Щиро дякую Впр. О. Сов. Евгенові Каролеві за прощальні слова при виносі з хати. Впр. О. Миколі Декайлові за правдиву, глибоко відчуту сильветку мого Батька виголошену сильними, зворушливими словами коло церкви, Вп. П. Послові Степанові Баранові за прощальні слова над гробом від Укр. Парл. Репрезентації, Вп. П. Професорові Іляріонові Бриковичеві за прощальні слова від Тов. „Просвіти“ та інших терноп. укр. установ, в яких працював Покійний. Вп. П. Докторові Миколі Фуртакові за дбайливе лікування мого Батька та щирі слова над гробом від укр. установ Микулинець, сердечно дякую.

Вп. П. Делегатам укр. установ Тернополя: Проф. Іванові Боднарові. Вп. Директ. Романові Цегельському, Вп. Пані Мельниківній за участь у похоронах і слова співчуття, моя щира подяка.

Сердечно дякую Впр. О. Савинові Дурбакові, Впр. О. Платонові Карпинському, Вп. П. Степанові Баранові, Вп. Панові редакторові Романові Купчинському, що не одним щирим словом помянули мого Батька у часописах.

З глибини серця дякую Впр. О. Кан. Володимирові Громницькому, Вп. П. Професорові Кирилові Студинському, Вп. П. Директорові Йосифові Станимирові за відвідини і заходи облекшити Покійному самітні хвилини у шпиталі.

Глибоку вдячність почуваю для Вс. О. Якова Білоскурського та Вп. П. Романа Мельника богослова, що в часі моєї неприсутности видали потрібні доручення і занялися похороном. Нехай Бог нагородить Їх труди і доброту.

Окремо дякую Вс. О. Я. Білоскурському, що не вважаючи на болото в 1 год. вночі вийшов з процесією кілька кільометрів зустрічати покійного пароха, зокрема за його сусідську поміч і добре серце в часі недуги Батька.

Високоповажаному Учительству: Вп. Дир. Нестерчукам, Вп. Панству Карвашам, Вп. Дир. Камінським, Вп. П. Дир. Водзінській, Вп. Пані Стасі Вадятинській, Вп. Пані Олі Біликівній, Вп. П. Директорові Валенді за участь у похоронах зі шкільною дітворою щиро дякую.

Вс. О. Волод. Слюзареві, Вп. Панству Зубрицьким, Вп. П. Аптикареві С. Кацові, Вп. Панству Калинам, Вп. Пані Олі Біликівній, Вп. Пані Анні Іваницькій, Вп. Олеці Декайківній, Вп. П. Професорові Музиці, Вп. П. А. Трофілюкові арт.-мал. велика моя вдячність за їх поміч і труди для покійного Батька і для мене.

Цілим серцем дякую всім парохіянам Ладичина, Людвиківки, Коношківки і Кривок, що серед ночі вийшли процесійно кілька кільометрів, щоб спровадити свого пароха до дому. Великою відрадою в мому горі була їх поміч і співчуття та понад усе їх велике привязання і любов до покійного Батька. Вони доказали у тій тяжкій годині, що не даремний був труд довгих літ Його самітного життя для своєї парохії. Нехай їх Бог благословить! Мої слова за слабі, щоби якслід їм подякувати.

Окремо дякую всім братствам церковним, хорові Микулинець і Ладичина за їх прегарний спів, та оркестрі під проводом дяка Фуртака Йосифа. Теодорові Курієвичові, Андрієві Скакунові і Богданові Гогусеві за їх сердечні слова над гробом від парохіян.

Моїй дорогій рідні, добрим приятелям та знайомим Батька і моїм, за їх співчуття словом чи письмом щире спасибі.

Ладичин 6/VII. 1936.

Марія Світенька.

2406.

Подяка.

Прибиті важким горем по втраті нашого найдорожчого мужа, зятя, брата, шваґра й вуйка бл. п. **МИКОЛИ ЮРГА**, б. четаря У. Г. А., управителя школи у Репеді на Лемківщині, що помер 19. червня б. р. у Львові, почуваємося до обовязку подякувати всім, які в якийнебудь спосіб старалися прийти нам з допомогою і порадою, щоб облекшити наше горе.

У першій мірі прилюдно дякуємо **др. Здзіславові Меневському,** лікареві заведення для умово хорих у Кульпаркові як і **Сестрі Леокадії** і тим тихим безіменним геройкам доглядачкам, які безкорисно з найбільшою посвятою доложили всіх зусиль, щоб рятувати молоде життя і щоб улекшити терпіння покійного.

Дякуємо теж тим усім громадянам у Репеді, а зокрема п. Іванові Халупі, які днями і ночами доглядали недужого.

Щиро дякуємо Всечеснійшому пароховi у Туринську о. Василеві Середовичеві, як і п. п. Петрові Лазарові солтисові і Андрієві Гаргаєві громадянинові у Репеді, які не пожалували трудів ні коштів і прибули до Львова з далекої Лемківщини, щоб віддати останню послугу свому дорогому приятелеві та учителеві, щоб показати світові, як глуха закутана Лемківщина уміє виявити вдячність свому довголітньому провідникові. Зокрема дякуємо о. Середовичеві і п. Лазорові за їх теплі слова над гробом покійного, як і за відправу поминально Служби Божої у церкві св. Петра і Павла у Львові в дні 22. VI. 1936.

Дякуємо пароховi Збоїск о. Романові Ганасові за його прегарну проповідь у церкві над домовиною покійного і за полагоду всіх формальностей звязаних з похоронами у Збоїсках. Дякуємо також о. Жовнірчукові з Голоска і о. Шавелові редемптористові, як і оркестрі Збоїск за їх участь у похоронах і провід тлінних останків на місце вічного супочинку, в о. Миколі Яросевичові за відправу панахиди над тілом покійного і за відведення похоронів до границі своєї парохії.

Дякуємо також Товариству „Взаїмна Поміч Українського Вчительства“ за вислання свого представника, який теплими словами попрощав на віки свого товариша і 24-літнього члена.

Дякуємо Товариству „УКТОДІ“ за вислання свого делегата, який також віддав честь його членові, а свому товаришеві зброї У. Г. А. як теж за слова співчуття, висказані рідні покійного.

Не можемо також поминути мовчанкою заслуги похоронного Заведення „Харіс“, якого Управа доложила всіх зусиль, щоб утримати зразковий лад і виконати до найменших подробиць приняте на себе завдання; дякуємо також за хор, який прегарно виведеними піснями звеличив похоронний похід.

Дякуємо ще сусідам, знайомим і всім громадянам Збоїск за участь у похоронах і всім, які в якийнебудь спосіб причинилися до звеличання сумного обряду, як і усім тим, що устно чи письменно виразили своє співчуття рідні покійного.

Львів, 14. VII. 1936.

Бронислава Юргова, Мартинюки-Лаврівські.

ВИКАЗ ЖЕРТВ
на воєн. вдів і сиріт по полеглих членах УАГ. за І. піврік 1936: (в золотих).
Львівське воєвідство:

Львів—місто: збірка 22/III. 493.90. Урядовці Центросоюзу з нагоди імянин дир. Ю. Шепаровича 100, І. Бережанська: Союз Укр. на Личакові, зб. 28.37, Нар. Гостиниця 10, В. Калинович 5, Др. М. Дзерович 5, проф. Др. Чубатий 5, В. і О. Гофрик 4, М. Гришина 4, О. Франко 4, по 3: А. Іванович, І. Крук, по 2: В. Онуфрик, радн. Копач, М. Яцик, Я. Ільницький, П. Біда, о. Др. І. Чорняк, о. Др. О. Стасюк, С. Ігнат, Гошовські, Др. С. Дроздовський, А. Підгірний 1.50, по 1: о. М. Лада, К. Трембицька, С. Хандерис, І. Калитяк, Мр. В. Кривокульський, В. Огоновський, В. Боровик, о. В. Грицай, Г. Барабаш.

Львів—повіт: Бродки Я. Василишин 6.10, А. Хомицький 8.51, Винники І. Царівна 21.40, Вислобоки В. Бахор 4.05, Вовків М. Мотник 13.40, Гаї Льв. І. Дмитрик 7, Германів 8.10, Глуховичі 3.40, Горбачі І. Рак 7.78, П. Чмир 2.10, Грибовичі Вел. І. Дропа і І. Щур 10.11, І. Білішкевич 6, Гуменець Г. Пароля 2.47, Дмитре Д. Бобеляк 6.17, В. Мицько 6.12, о. І. Миронюк 1, Добряни І. Коваль 10.51, Дорнфельд І. Угрин 4.50, Запитів І. Сениця і А. Цюпка 7.40, Збоїська Д. Кудлатий 15.40, Каменопіль І. Длюбик 2.20, Кукизів М. Білевич 2.75, Лисиничі І. Ціцяла 7.20, Лісневичі С. Карпяк 8.80, Лубяна В. Кушнірецький 8.20, Любінь Вел. Г. Чвартацький 2, Ляшки Мур. о. І. Райтарівський 15, Малехів Й. Малина 10.35, Миклашів о. Й. Іванець 6, Милошовичі О. Винарівна 5, Милятичі І. Земер 4.35, Містки М. Куза і Т. Дуліба 8.12, Острів П. Рибак 20.51, Підберізці М. Гарапа 4.11, І. Дмитерко 8.80, Д. Кернога 12.05, Піски В. Кузь і В. Синецький 17.87, Поляна о. І. Березюк 8.50, І. Верхівський 15.40, Попеляни М. Верхоляк 4.89, Г. Фітьо 3.52, Пустомити М. Кохановський 12.40, Ременів І. Тис 30.52, Рай. Молоч. 5, Кооп. Єдність 2, Рокитно пар. ур. 3.50, Руданці П. Рак 11.17, Рудно Е. Матурівна 20.20, Селиська М. Подвірний 1.95, Сердиця М. Міцько 4.22, Ситихів М. Файда 6.47, Солонка П. Білак 16.81, Сороки Льв. о. І. Райтарівський 13.20, Д. Пясецький 9.06, С. Михальчишин 6.85, Стронятин О. Воробець 9.06, Сороки Щир. М. Бобеляк 1, Хоросно Ст. В. Билень 12.64, Цеперів П. Панкевич 7.10, Черкаси упр. шк. І. Сенюта 7.36, Яричів Нов. О. Вишневський 40.65, Яричів Ст. І. Кулик 15.85, Яструбків М. Кулик 5.18, Ясниська церков 3.

Бібрка: О. Дудикевич зб.: Баківці 3.10, Бринці Заг. 1.70, Будьків 6, Вибранівка 2.78, Вільховець 5.32, Водники 4.45, Волощина 2.15, Глібовичі Гор. 5.56, Глібовичі Дол. 9.58, Городиславичі 16.97, Девятники 5.68, Звенигород 8.04, Калинівка 1.02, Кологури 4.35, Коцурів 5.57, Ланн 7.99, Ланки Малі 1.15, Лопушна 3.05, Любешка 3.88, Підмонастир 8.24, Підсоснів 1, Підярків 8.97, Пятничани 1.33, Репехів 3.45, Романів 17.22, Селиська 8.03, Сенів 0.70, Серники 16.18, Соколівка 1.10, о. З. Кузьмович 3, Стоки кольон. 1.20, Чижичі 3.37, Ятвяги 4.91, Старе Село 2.95, Шоломия 10, А. Кулинич Ходорів 5.

Городок: ем. дир. шк. І. Землерський 2, адв. К. Карачевський зб.: Артищів 7, Бартатів 8.99, Вовчухи 3, Воля Добр. 9.41, Галичанів 7.18, Годвишня 5.97, Добряни 11.14, Домажир 5.80, Дроздовичі 5.28, Добростани 2.25, Жорниська 2.51, Жбадин 3.90, Залуже 2.13, Завидовичі 4.36, Зашковичі 10.25, Зушиці 3.62, Каменобрід 1.60, Керниця 8.62, Лісновичі 3.64, Любінь Мал. 1.20, Мальчиці 12.69, Мшана 33.53, Поріче Янів. 3.35, Повітно 6.50, Путятичі 3.90, Річичани 4.13, Сторона 1.60, Суховоля 12.82, Стоділки 1.90, Тучапи 13.62, Угерці Нез. 3.70, Цунів 4.91, Вишенка Вел. 5.90, Черляни 6, Янів 15.75, Городок Е. Кізляківна 5.09, П. Сухий 3.75, С. Витошко 9.29, Г. Корогівна 16.85, А. Муринець 1.97, Г. Стасишин Суховоля 3, Вороців пар. ур. 11.12, Янів К. Пастушак 15.75, Страдч Р. Коваль 4.06, Вишенка Вел. Л. Корнбергер 5.30, І. Шарґот Карачинів 6.70, І. Чудяк 5.10, Домажир М. Хацко 5.40, І. Климович 1.30, Жорниська П. Кривута 1.50.

Добромиль: Др. В. Паславський зб.: Боневичі 11.28, Військо 10.01, Губичі 4.28, Старява 2.30, Квасенина 5.78, Княжпіль 11.23, Коростенко 5.70, Конів 7.15, Комаровичі 2.68, Лісковате 6.40, Ляцько 15.19, Мінава 1.25, Трушевичі 8.08, Поляна 1.73, Ригова 7.14, Передільниця 8.52, Посада Риб. 2.48, Пятниці 2.72, Сушиця Вел. 2.35, Тарботичі 1.30, Посада Новом. 5, о. Д. Качмар Старява 7, А. Курчак 1.50.

Дрогобич:

Д-р Р. Савойка 2, С. Ніжанковська 1, Філія Союзу Укр. зб.: в місті 122.49, Болехівці 11.61, Борислав 14.95, Ф. Кульчицький 1, О. Крохмальницький 3, М. Кулинич 10.20, Тустановичі Н. Терлецька 29.36, О. Зарицька 16, Мражниця Т. Бундзяк 4.95, Губичі 5.20, Гукова Гора О. Гавриляк 16.30, Воля Якубова М. Дорожівська 6.20, В. Блажкевич 13.36, Вороблевичі Я. Сливич 4.40, Волоща І. Нечипор 2.40, Гаї Виж. А. Скоропад 6.67, Гаї Ниж. В. Манька 3.25, Війнич І. Кравець 4.56, Горуцько М. Говда 4.49, Грушів І. Бела 4.50, чит. Просв. 10, Добрівляни А. Дуцяк 2, Дережичі Я. Лупів 4.55, Доброгостів Н. Банах 19, В. Гарасимяк 3.63, Копець Я. Кішко 16.77, Лішня о. Канда 7.55, Медвежа Г. Совяк 7.33, Мединичі Н. Мартинюкова 10.04, Модрич М. Фегепин 7.20, Монастир Дер. Ю. Логин 3.50, Мражниця А. Добош 5, Опарі А. Біла 8.23, Орове І. Дубик 1.90, П. Горічко 3.25, Підбуж пар. ур. 11, Попелі о. М. Паславський 4.63, К. Кунців 12.50, мр. М. Яренович 1.50, Раневичі М. Юзефів 2.48, Стебник О. Валюхова 31, Стронна М. Кігічак 9.60, Східниця М. Журавчак 16.22, О. Журавчак 13.42, Трускавець А. Зачкевичева 25.65, Унятичі Е. Тустанівський 3.45, Урож о. М. Заяць 5, Борислав—місто зб. 58.17. (Д. б.)

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів, Ринок 10